

kozást, élményt és értéket is találni. Ilyen esetekben legtöbbször rövid eszmecserét folytattunk a már visszahozott könyvről. Ha a „becsempésztett” könyv a legkisebb mértékben is megnyerte az olvasó tetszését, sőt eljutott kérdések és feleletek megfogalmazásáig, — nem beszélve arról, hogy ha a katonafiatallal esetleg sürgeti és érdeklődéssel várja a közös irodalmi esteket, vitákat — már megnyertem egy olvasót.

Az esetek többségében az a fiatal, aki olvasó, rendszeres könyvtárlátogató volt, az is marad, és igyekszik megtalálni a színvonalasabb irodalmat, vagyis a mércét ő maga állítja mindig feljebb. Náluk már a meglévő igények kielégítésén kell munkálkodnom.

Gondot azok okoznak, akik bevonulásuk után közönyössé váltak az olvasás iránt. Ezt a hadsereg okozta kötöttségekkel, a szokatlan környezettel, a fegyellemmel magyarázzák, azonban minden bizonnyal a felszínesség húzódik magatartásuk mögött. A szolgálat okozta nehézségek, a fáradtság olyan kifogások, melyek közömbösséget takarnak.

A módszerek tekintetében rengeteg lehetőség van: a könyvismertetésektől kezdve a vetélkedőkön át az író-olvasó találkozóig minden adott a hadseregben. A játékos formák éppúgy, mint a komoly, átgondolt, kellő körültekintést és tervezést igénylő tájékoztató-nevelő munka.

Az érdeklődő fiatal típusára szeretnék egy példát megemlíteni: ez a katonafiatallal a kötelező iskolai irodalomtól kívül mást nem ismert, könyvtárba sem járt, mielőtt egy Békés megyei községből szakmunkásként bevonult a hadseregbe. A könyvtárba beiratkozva Berkesivel kezdte az olvasást. Négy hónap után eljutott Tolszkojig. Egy év múlva pedig egy színházlátogatás után részt vett abban a vitában, melyet Az ember tragédiájáról rendeztünk. S hogy mi történt a Berkesitől Madáchig, majd Németh Lászlóig vezető úton? Rendszeresen kölcsönzött, részt vett a hetente tartott könyvismertéseken, ankétokon, irodalmi vitákon, és mivel ehhez a művek ismerete is szükséges volt — hiszen csak így tudott beszélgető vagy vitapartner lenni —, élvezzel és kíváncsisággal telve olvasta a könyveket, figyelembe véve tanácsaimat is. Érdeklődése egyre közelebb vitte a korszerű irodalomhoz, az ismeretterjesztő művekhez. Így nem lepődtem meg, amikor Lukács György esztétikai írásait vette kézbe, vagy amikor azt hallottam tőle: „közelínek érzem magamhoz Garai Gábor”. Leszerelések a legelkiismeretesebb olvasóim közé tartozott, és bizonyos vagyok benne, hogy *érdeklődése a későbbiekben sem futott vakvágányra*. Nem ő az egyetlen, aki így távozik a hadseregből, és remélem, sok fiatalt vezetünk még el a kultúra igazi értékeihez!

Mészáros Gáborné

Műszaki könyvnapok a Tiszai Kőolajipari Vállalatnál

A *Műszaki könyvnapok '75* Borsod megyei megnyitójára Leninvárosban került sor a Tiszai Kőolajipari Vállalat műszaki könyvtára és a Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat rendezésében.

A megnyitón mintegy 200 olvasó vett részt, s az ünnepi beszédet *Sörös István*, a vállalat igazgatója mondta. Majd „A műszaki információ szerepe a Tiszai Kőolajipari Vállalat (TIFO) I. ütem beruházási koncepciójának kialakításában” címmel *József Gábor* fősztályvezető tartott előadást. Ezt követően a meghívott vendégek részére üzemlátogatást szerveztünk.

Ez alkalommal avatták fel a Művelt Nép Könyvterjesztő Vállalat új leninvárosi könyvesboltját is, amely mintegy 1 millió Ft értékű könyvkészlettel szolgálja a város dolgozóinak művelődését és szórakozását. A műszaki könyvnapok során kiállítást és könyvvásárt rendeztünk a vállalat területén.

A könyvnapok ideje alatt még műszaki vetélkedőt is szerveztünk a KISZ-alapszervezetek részvételével a vállalat KISZ-klubjában, s előadást tartottunk a 106. sz. Iparitanuló Intézetben a TIFO építéséről és feladatairól. Itt említjük meg, hogy a vállalat 1973. január 1-én alakult, s műszaki könyvtára csaknem három éve működik. Állománya 2500 db könyv, 800 fordítás, kb. ugyanannyi egyéb dokumentum, 160 féle hazai és 47 féle külföldi folyóirat. A könyvtár legfontosabb feladatának tekinti, hogy a beruházás időszakában is ellássa megfelelő műszaki információkkal a vállalat dolgozóit, és népszerűsítse körükben a szakirodalmat. Az említett rendezvényeket is e célok szolgálatában szerveztük, s azok valóban jó szolgálatot tettek könyvtárunk népszerűsítésében.

Dr. Horánszky Árpádné — Holló Jánosné
könyvtárosok